Tại sao Cửa hàng Trợ cấp của Bỉ vẫn Mở toang: Hùng biện so với Thực tế

Bởi Frank , 4 Tháng 9 2026

Tại sao Cửa hàng Trợ cấp của Bỉ vẫn Mở toang: Hùng biện so với Thực tế

Từ Danh mục SME đến Cartel Y tế: Chi phí Thực sự của Hỗ trợ Doanh nghiệp Bỉ

Bởi Frank Dumon

Phân tích văn hóa trợ cấp của Bỉ: tại sao những lời chỉ trích tự do về hỗ trợ SME lại mâu thuẫn với hàng tỷ viện trợ dành cho các tập đoàn lớn và ngành chăm sóc sức khỏe. Trong khi nhà kinh tế Rudy Aernoudt chỉ trích các SME ở Flanders vì phản xạ trợ cấp của họ, thì ông chủ của ông, Georges-Louis Bouchez, lại đang góp phần xây dựng nhà nước phúc lợi doanh nghiệp lớn nhất châu Âu. Trong các cuộc tranh luận công khai về nền kinh tế Bỉ, thuật ngữ 'nền kinh tế baxter' thường xuất hiện. Đó là một phép ẩn dụ mạnh mẽ cho một hệ thống trong đó các công ty không còn tồn tại dựa trên mô hình kinh doanh của riêng mình, mà bị duy trì một cách nhân tạo nhờ sự tiếp tục bơm hỗ trợ từ chính phủ. Gần đây, sự chỉ trích này lại được nêu

bật trong một bài báo của nhà kinh tế Rudy Aernoudt trên www.made-in.be/. Với tư cách là chánh văn phòng của chủ tịch MR Georges-Louis Bouchez, ông đã chỉ trích văn hóa trợ cấp dành cho SME tại Flanders. Ông đã đúng khi nói rằng các công cụ như danh mục SME và trợ cấp tăng trưởng đã tạo ra một phản xạ tài chính: đầu tiên là tìm kiếm hỗ trợ, sau đó mới nghĩ đến chiến lược và khả năng sinh lời.

Kết luận của ông rất rõ ràng: bãi bỏ cửa hàng trợ cấp và giảm thuế.

Thoạt nhìn, đây có vẻ là một lời biện hộ đáng khen ngợi cho thị trường tự do và tinh thần doanh nghiệp. Tuy nhiên, bất kỳ ai nhìn xa hơn những lời hùng biện sẽ gặp phải một nghịch lý cơ bản. Làm thế nào có thể dung hòa những lời chỉ trích gay gắt đối với các khoản trợ cấp nhỏ cho SME với thực tế của các doanh nghiệp lớn tại Bỉ và các ngành được bảo vệ mà cùng một khuynh hướng chính trị đại diện cho lợi ích của họ? Suy cho cùng, Georges-Louis Bouchez tự khẳng định mình là người phát ngôn của giới chủ doanh nghiệp Walloon và Brussels, một môi trường có cấu trúc ủng hộ các biện pháp hỗ trợ công nghiệp, tối ưu hóa thuế và các vị thế thị trường được bảo vệ.

Bài viết này nhằm vạch trần sự khác biệt đó. Nó lập luận rằng cuộc tranh luận về văn hóa trợ cấp của Bỉ không nên sa lầy vào những lời chỉ trích mang tính tượng trưng đối với SME, mà phải đề cập đến viện trợ nhà nước có tính cơ cấu dành cho các tập đoàn lớn và ngành chăm sóc sức khỏe. Bởi vì trong khi người lao động được kêu gọi về trách nhiệm và sức mua của mình, thì cửa hàng trợ cấp thực sự – của nhà nước phúc lợi doanh nghiệp và cartel y tế – vẫn mở toang.

"Tư nhân hóa lợi nhuận và xã hội hóa tổn thất"

"Tư nhân hóa lợi nhuận và xã hội hóa tổn thất" đề cập đến ý tưởng rằng các công ty muốn giữ lợi nhuận tài chính cho riêng mình và chuyển tổn thất cho phần còn lại của xã hội, có thể bằng cách vận động chính phủ để được hỗ trợ. Hoạt động này đã bị chỉ trích trong cuộc giải cứu Phố Wall năm 2008.

Thực tế Kinh tế Vĩ mô của Hỗ trợ Doanh nghiệp

Để hiểu được quy mô của vấn đề, chúng ta phải nhìn xa hơn các khoản trợ cấp SME mang tính giai thoại. Các khoản tiền mà Aernoudt đề cập – mức trần 7.500 euro mỗi năm hoặc 50.000 euro cho mỗi lộ trình tăng trưởng – là không đáng kể so với ngân sách quốc gia. Văn hóa trợ cấp thực sự nằm ở những khoản mục không nổi bật nhưng lên đến hàng tỷ euro trong ngân sách liên bang và khu vực.

Theo phân tích của Ngân hàng Quốc gia Bỉ và Văn phòng Kế hoạch Liên bang, khoảng 25 tỷ euro mỗi năm được chuyển đến các công ty Bỉ dưới dạng trợ cấp và viện trợ nhà nước. Con số này tương đương 4,1 phần trăm tổng sản phẩm quốc nội (GDP). Đây không phải là hỗ trợ khủng hoảng nhất thời, mà